

összehasonlítást alkalmazva az első felvetésem igazolásra került, amíg a második csak részben bizonyult helyesnek.

Csiby Fruzsina (Szegedi Tudományegyetem)

Influencer politika az Instagramon

A társadalmat érintő kommunikációs és hírfogyasztási szokások változása nemcsak az egyénekre és közösségekre gyakorol hatást, hanem a pártokra és politikusokra is. A politikai szereplők kommunikációja együtt fejlődik a médiát érintő technológiai-technikai újdonságokkal és az aktuális társadalmi trendekkel. A média átalakulásával a hagyományos véleménybefolyásoló csatornák veszítenek jelentőségükből, az állampolgárok eltérő közegben és feltételekkel léphetnek kapcsolatba egymással és a politikusokkal, míg a politikusoknak is ehhez az új kerethez alkalmazkodva kell felépíteniük mondanivalójukat, illetve annak közlésmódját.

A közösségi média elterjedésével a pártoknak és politikusok felismerve a lehetőséget szintén szereplökké váltak és alkalmazkodni kezdtek az új médium működési mechanizmusaihoz (Blumler 2016; Merkovity 2018). A horizontális média világában a passzív befogadók felhasználókká válnak, megkonstruálódik az online személyiség, így jutunk el az önmediatizáció jelenségéhez. Hipotézisem alapján az önmediatizáció hatására új viselkedési minták kerültek a politikai arénába, a politikai szereplők „nem politikai”, a politika világában nem megszokott kommunikációs stratégiákat kezdtek alkalmazni. E mechanizmus egyik jellemzője, hogy a közösségi oldalakon a kommunikáció hálózatokban történik, melyek a véleményvezér, vagyis az influencer köré szerveződnek (Klinger és Svensson 2018). A politikai szereplők ezt a törvényszerűséget ismerték fel és sajátították el a technikákat a választók hatékony elérése érdekében.

Kührner László (ELTE Bibó István Szakkollégium)

(Ön)kormányzati lapok – Az esélyegyenlőség alapelveinek érvényesülése a választási eljárásban

A 2018. évi országgyűlési választások után a törvényhozás számos módosítást eszközölt a Választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvényen. A módosítások többek között az állami szervek kampánynak minősülő tevékenységére, valamint a média kampányban való részvételére vonatkozó szabályokat érintették. Az európai parlamenti, valamint helyi önkormányzati képviselők választásának köszönhetően elkezdett körvonalazódni, megszilárdulni a módosult rendelkezésekkel kapcsolatos joggyakorlat.

Előadásomban a módosításoknak az esélyegyenlőség alapelveire gyakorolt hatását kívánom bemutatni az önkormányzati lapokkal kapcsolatos joggyakorlaton keresztül. Prezentációm során kitérek a joggyakorlatban fordulatot

jelentő Kúriai határozatokra, azoknak a választási kifogásokban alkalmazható érvcsoportokra gyakorolt hatására, továbbá bemutatom a mögöttünk álló két választási eljárás alapján kirajzolódó réseket, hiányosságokat a szabályozásban, valamint a különböző, kreatív módszereket, melyek segítségével az önkormányzatok megkísérlik kampánycélokra felhasználni az általuk kiadott, fenntartott sajtótermékeket. Végezetül példákon keresztül felhívom a figyelmet az egyes választási bizottságok jogértelmezése közötti különbségekre, hasonlóságokra, és javaslatot fogalmazok meg a feltárt problémák orvoslására.

Süli Szabina Mercédesz (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Indoktrináció-elméletek szociálpszichológiai vonatkozásai a jelenkori magyar politikai gyakorlatban

Arie W. Kruglanski, *A zárt gondolkodás pszichológiája* című munkájából tudjuk, hogy minden hiedelemrendszer két ellentétes, a tudáshoz és megértéshez használt kognitív keretrendszer, valamint a valóság fenyegető aspektusaival szembeni védekezés iránti emberi igényekre épül. Ezen megállapítás azon felismerésből táplálkozik, miszerint az emberi természet általános jegyeként felmerülő bizonytalansággal szembeni intolerancia, valamint lezárás iránti igény feloldására a hétköznapi cselekvésben az automatikus, sztereotip gondolkodás s magatartás tekinthető uralkodónak. Megfigyelhető továbbá, hogy a gyorsuló világ 'ingerdömpingjében' nő az egyszerűsített megoldások iránti általános vágyakozás. Ezzel kapcsolatban Robert Cialdini *Befolyásolás lélektana* című művében kifejti, hogy az emberi automatizmus tanult pszichológiai alapelvekre épül. Az automatizmus kiszolgáltatottá teszi ezeket a személyeket azokkal szemben, akik képesek a társadalmi reflexiók kiismerésére, és hatásainak tudatos kiaknázására.

Ezen logika mentén a meglévő társadalmi reflexiók uralásánál sokkal energiahatékonyabb és nagyobb mozgásteret garantáló megoldásként merül fel az új pszichológiai kényszerválaszok bevezetésének opciója. Az Új Nemzeti Kiválósági Program által támogatott kutatómunkám ezen alternatíva vizsgálatára fókuszál. Az indoktrinációként nevesített tudatformálás szubsztanciája az a haszonelvű, mögöttes szándékot kielégítő gyakorlat, mely során a kialakított alternatív valóságkonceptiót társadalmi meggyőződéssé szélesítik, mélyítik.

Vizsgálódásom tárgyát a miniszterelnöki beszédek szociálpszichológiai áttekintése képezi. Hipotézisem központi gondolatát egy általam 'Orbán-matraként' becézett sajtós fogalomkészlettel operáló új politikai nyelv megléte adja. A nyelvi interakciók hiedelem-és tudásstruktúra-képző természeténél fogva a módszer képes megteremteni a maga hatalomkonzerváló valóságkonstrukcióját. Előadásomban a feltételezett stratégia bevezetését követően, annak lélektani aspektusaira kívánok kitérni.